יום א', ט' בתשרי תשס"ז (02 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

__בימים הנוראים__ מתייצבים אנו למשפט. ייתכן וערכנו חשבון נפש; ייתכן והגענו למסקנה שככלות הכל המצב משביע רצון. וכי מה תובעים מאיתנו, מה כבר בכוחנו לעשות. אנשים פשוטים אנו, וככאלה ממלאים אנו אחר הציפיות. אולי... אם נתבונן אל תוך עולם הבריאה, נמצא דבר שיכול לתת לנו עוד נקודה למחשבה...

הבונה, כשמו כן הוא. בעל חיים הבונה סכרים בנהרות מענפים וקיסמים שהוא מקושש בגדת הנהר. פרוותו של הבונה יקרה היא, והציידים חומדים אותה. אך, לכידתו קשה. כשהוא חש בסכנה צולל הוא לנבכי המנהרות בסכרים שהקים, ונעלם מן העין.
מה עושים הציידים? עקבו אחר אורחות חייו של בעל החיים המעניין, וגילו תכונה מופלאה: כדי להשׂיג חומרי בנייה לבדק הסכרים, עולה הבונה לגדת הנהר ועושׂה דרכו אל החורשה. מקושש זרדים ונושׂאם עמו אל הסכר, לביתו. אך תמיד, תמיד **יחזור בדרך בה הלך**. לא יסטה ממנה ימין ושׂמאל! זו הדרך בה הגיע, וזו הדרך בה יחזור. מעתה, מה קלה מלאכתם של הציידים. פוסעים הם בגדת הנהר ועיניהם בוחנות, לראות את טביעות רגליו של הבונה. אם ימצאו טביעת רגלים אל החורשה, ולא יראו שם את טביעת הרגלים בדרך חזרה, יידעו שהבונה עסוק עדיין בכריתת זרדיו. אז יגנחו, ויציבו מלכודת במסלול ההליכה. לא יטרחו אפילו להסוותה ולהצניעה. הבונה יסיים את מלאכתו ויפנה לשוב למצודתו, ילך, והנה מלכודת בדרכו. מבין הוא שמישהו הציבה, מבין הוא שמבקשים ללכדו, ואף יודע לשם מה. **אבל שבוי הוא בהרגלו, עבד לתכונתו**. והוא בוכה, ונכנס למלכודת.
הרבי מסלונים מביא תכונה מזעזעת זו ושואל: ואנו, בדמעות יום הכיפורים שלנו, האם איננו כאותו בונה? בוכים ומתוודים, **אבל את הדרך איננו משנים** ... אם יודעים שהדרך שגויה, ומכירים בכך, ויודעים שמלכודת לפנינו, לא עלינו לשנות את הנתיב, לבחור בדרך חדשה, ולהנצל...?
[מעיין השבוע]

§§§

"בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזירות טובות, ישועות ונחמות, ניזכר וניכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום."

גמר חתימה טובה!!!

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל